

УДК 821.111

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2026.1.2/16>**Кондрашова Є. О.**<https://orcid.org/0000-0002-4825-5817>

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

АСОЦІАТИВНЕ ПОЛЕ ПОЕЗІЇ ДОБИ МОДЕРНІЗМУ ТА ХУДОЖНЄ БАЧЕННЯ СВІТУ Д. ТОМАСОМ

Статтю присвячено дослідженню асоціативного поля поезії доби модернізму та специфіки художнього бачення світу в ліриці Ділана Томаса у порівняльному контексті з творчістю провідних англомовних поетів першої половини ХХ століття – В. Б. Єйтса, Т. Гарді, У. Г. Одена та інших представників модерністської традиції. У центрі уваги розглянуто аналіз образної системи, символічних доміант, міфопоетичних структур і вербальної музикальності як ключових складників індивідуального поетичного мислення Д. Томаса, що формують його унікальне асоціативне поле.

Метою дослідження визначено виявлення спільних і відмінних мотивів, семантичних вузлів та художніх стратегій у поезії зазначених авторів, а також окреслення місця валлійського автора в ширшому модерністському дискурсі. Особливу увагу приділено темам циклічності життя і смерті, тілесності та природної стихії, сакрального виміру буття, часу як екзистенційної категорії, а також напрузі між індивідуальним переживанням і колективною культурною пам'яттю. У ході порівняльного аналізу простежено, яким чином Д. Томас трансформує символістські й романтичні імпульси, поєднуючи їх із модерністською фрагментарністю, інтенсивною метафоричністю та звуковою експресією.

Методологічну основу дослідження сформовано на засадах компаративістики, семіотичного та інтертекстуального аналізу, а також когнітивного підходу до вивчення поетичної образності. Асоціативне поле інтерпретовано як динамічну систему взаємопов'язаних образів, мотивів і смислових кореляцій, що активізуються у процесі рецепції тексту та формують цілісну модель художнього світу. У зіставленні з поетикою Єйтса, зорієнтованою на міфологічну символіку, з екзистенційною стриманістю Гарді та інтелектуальною іронією Одена поезію Д. Томаса охарактеризовано як емоційно насичений, візіонерський простір, у якому слово функціонує не лише як носій значення, а й як акустичний і ритмічний феномен.

Наукову новизну дослідження вбачено в комплексному осмисленні асоціативних механізмів поетичного мислення Д. Томаса в контексті модернізму та у виявленні типологічних паралелей і художніх розбіжностей між різними моделями модерністської чуттєвості. Практичну цінність роботи визначено можливістю використання її результатів у курсах історії зарубіжної літератури, теорії поетичного тексту, а також у подальших компаративних студіях.

Ключові слова: модернізм, асоціативне поле, поетична образність, художнє бачення світу, Ділан Томас, В. Б. Єйтс, Т. Гарді, У. Г. Оден, інтертекстуальність, символіка, міфопоетика.

Постановка проблеми. Попри значну кількість наукових розвідок, присвячених поезії модернізму, творчість Д. Томаса залишається не зовсім розкритою у вітчизняному літературознавстві. Питання системною організації асоціативного поля його поезії у зіставленні з іншими модерністськими моделями художнього мислення залишається недостатньо розробленим. Більшість зарубіжних досліджень зосереджується або на окремих образах і мотивах, або на біографічних, стилістичних та інтертекстуальних аспектах твор-

чості поета, не завжди враховуючи цілісну динаміку смислових кореляцій, що формують його індивідуальну картину світу. Водночас модернізм як багатовекторне художнє явище демонструє різні типи поетичної чуттєвості, символізації та способів моделювання реальності, що особливо виразно простежується у творчості таких авторів, як В. Б. Єйтс, Т. Гарді, В. Г. Оден та ін. Актуальність проблеми полягає у необхідності порівняльного аналізу асоціативних механізмів поетичного мислення, який дозволив би виявити типологічні

подібності та принципові відмінності між різними модерністськими художніми стратегіями, а також уточнити місце поезії Д. Томаса в еволюції модерністського дискурсу та формуванні нових моделей художнього бачення світу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній та зарубіжній філологічній літературі існує значний корпус праць, присвячених поетиці модернізму, семантичним шарам художнього тексту та творчості окремих модерністських авторів. Зокрема, у зарубіжних працях, пов'язаних із рецепцією поезії Д. Томаса (в дослідженнях В. Уоткінса та аналітичних оглядах, представлених у навчально-критичних виданнях), увагу зосереджено на образній системі, символіці та формальних особливостях його лірики. Проте, попри наявність вітчизняних ґрунтовних студій, більшість із них розглядає модерністські явища або в рамках окремого авторського корпусу (де Д. Томас залишається не висвітленим автором), або через окремі техніки й мотиви, не пропонуючи комплексної моделі асоціативного поля як цілісної системи смислових кореляцій. Недостатньо висвітленою залишається також проблема зіставного аналізу асоціативних механізмів у поезії Д. Томаса й його модерністських колег, що включав би одночасну реконструкцію художнього бачення світу, структурних домінант поетичного мислення та їхніх функцій у модерністському дискурсі.

Постановка завдання. Метою статті є аналіз асоціативного поля поезії доби модернізму на матеріалі поезій Д. Томаса у зіставленні з творчістю В. Б. Єйтса, Т. Гарді, В. Г. Одена та інших з метою виявлення типологічних подібностей і художніх відмінностей у способах моделювання поетичної реальності. Дослідження спрямоване на з'ясування специфіки асоціативних механізмів поетичного мислення валлійського автора, визначення ключових образно-символічних домінант його творчості та окреслення місця поета в загальному контексті модерністського художнього дискурсу.

Виклад основного матеріалу. Однією з характерних рис поезії Д. Томаса є асоціативний ряд, який переважає в більшості його творів. Дослідник томасівського мистецтва постає перед питанням: у чому корені манери авторського вираження? Безперечно, не лише походження поета вплинуло на його творчий шлях. Відомо, що в дитинстві хлопчик був «книжковим хробаком» завдяки своєму батькові. Любов до слова, здавалося б, процвітала в авторській крові. Потрібно

зауважити, що Ділан майже ніколи не використовував як сюжети творів конкретні ситуації зі свого життя. Усе його мистецтво засноване на емоціях, які людина може пережити на підсвідомому рівні, і тому ці почуття можна відтворити різними способами. Асоціативний світ Д. Томаса не має нічого спільного з його особистим життям. Кожен твір, кожен вірш – це окремий витвір мистецтва, якому, на перший погляд, часто бракує структури, і через це твір може здатися незрозумілим, але під іншим кутом зору стає помітно, що кожен хаос має свій ідеальний порядок.

На вербальному рівні поезія Д. Томаса взагалі дуже складна для розуміння. Щоб осмислити її, потрібно декілька разів прочитати поезії вголос, повторити та відчувати кожне слово, як це робив автор. На початку ще краще було б послухати авторську версію викладу. Щодо творчості Д. Томаса це точно зачарувало б невідготовленого читача, оскільки автор міг пристрасно читати власні твори. Лише після цього ритуалу в медитативному стані розуму відкривається невербальний рівень розуміння, і раптом вірші Д. Томаса стають чіткими й досить добре структурованими. Крім того, вони передають сильні почуття та емоції, які переживав поет під час творчого процесу.

Валлійський автор опублікував не так багато своїх творів – лише близько 89–93 поезій. Інші 130 так і залишилися в його чернетках, оскільки поет не був достатньо задоволений ними й не вважав цінними. Деякі з віршів мають чітку структуру та виразність, їх можна назвати класичними за формою. Утім, у поетичному світі Д. Томаса чітко проглядається, радше відчувається, панування вільного вірша.

Мабуть, автор був не проти деяких експериментів. Здається, він постійно шукав кращий спосіб описати те чи те поняття. Автор поринав у царство слів, пробуючи їх на звучання, смакуючи ними, відкриваючи музичність між літерами. Наявний широкий діапазон виявів Д. Томаса в мистецтві. Наприклад, у творчості поета все ще присутні ритмічні структури та помітні рими, однак він був схильний триматися осторонь традиційного поетичного вираження. Отже, поема “*Vision and Prayer*”, яка далі проаналізована в дисертаційній роботі, є неймовірним поєднанням довершеної форми та мотивів вільного вірша. Перша її частина складається із шести ромбоподібних строф, а інші шість представлені пісочними годинниками. Валлійський автор мав внутрішній протест проти класичної, традиційної форми письма та висловив його саме через цей твір.

У “Study Guide to the Major Poems by Dylan Thomas” [пер. «Навчальному посібнику до основних поезій Ділана Томаса»], виданому серією книг під назвою “Bright Notes” [пер. «Яскраві нотатки»], стиль автора описаний як “rich and resonant, powerfully compelling and convincing the reader by its sound before he can comprehend its meaning. He achieves this effect by the verbal play of alliteration, **assonance**, **consonance**, and the emphatic vocabulary of active, ordinary words. Thomas loved the sounds of words, perhaps too greatly, and he continuously re-used words, but in new contexts and with new connotations” [пер. «багатий і резонансний, надзвичайно впевнений і переконливий за своїм звучанням, перш ніж читач зможе зрозуміти його значення. Автор досягає цього ефекту словесною грою **алітерації**, **асонансу**, **консонансу** та **емфатичної лексики** активних, звичайних слів. Томас любив звучання слів, можливо, занадто сильно, і постійно повторно використовував слова, але в нових контекстах і з новими конотаціями»] [4]. Додатково було встановлено, що робочий словниковий запас Д. Томаса складає близько 3 600 слів. Якщо говорити про метричну систему в поетичних творах автора, то вона переважно базується на кількості наголосів у рядку, а не на послідовності наголосів і придихів, хоч традиційний віршовий розмір можна знайти й у томасівському доробку. У пізній вікторіанський період Джерард Менлі Гопкінс (англійський поет і єзуїтський священник) відродив використання “sprung rhythm” [пер. «пружинистого ритму»] в поезії, оскільки він відчував, що “the reader would receive more of the emotional charge of the poem by counting only the stresses instead of scanning a line according to stress and slack combinations” [пер. «читач отримує більше емоційного заряду вірша, підраховуючи лише наголоси, а не скануючи рядок відповідно до наголосу та слабких комбінацій»] [4].

У процесі дослідження постають запитання: що впливало на того чи того автора? Що було для них визначальним чинником? Чим вони надихалися? Якими були наслідки впливу творчості поетів на перебіг масової культури нащадків? Ці самі запитання виникли й під час дослідження поетичного життя Д. Томаса. Багато матеріалів щодо творчості письменника міститься в його листах до В. Воткінса, а також у спогадах Дж. М. Брінніна. Мабуть, вони обидва досить добре знали Ділана: перший – більше на початку життя автора, а другий – наприкінці.

У листах Д. Томаса до його найближчого друга В. Воткінса є кілька згадок про поетичні уподо-

бання автора та його смаки в мистецтві. Варто звернути увагу й на цитати Вернона: “Dylan shared my admiration of Yeats whom he considered the greatest living poet; but Hardy was his favourite poet of the century. He disliked the sociological poetry of the thirties. My own themes were really closer to his; we were both religious poets, and neither of us had any aptitude for political reform. He understood, too, why I could never write a poem dominated by time, as Hardy could. This, in fact, was also true of Dylan, though some critics have mistakenly thought to find such poems in his work” [пер. «Ділан поділяв моє захоплення Єйтсом, якого він уважав найвидатнішим живим поетом; але Гарді був його улюбленим поетом ст.. Він не любив соціологічної поезії тридцятих років. Мої теми були справді ближчими до його тем; ми обоє були релігійними поетами, і жоден із нас не був прихильником політичних реформ. Він також розумів, чому я ніколи не зміг би написати вірш, у якому панував час, як це міг Гарді. Насправді це також стосувалося й Ділана, хоч деякі критики помилково вважали, що такі поезії є і в його творчості»] [7, с. 17–18]. Дивно, що американці, навпаки, бачили в Ділані комуніста. Образ соціалізму (можливо, із часом) був основою більшості його творів тоді. Однак, як зазначає у вступі до листів В. Воткінс, було зрозуміло, що релігійне підґрунтя переважало над соціологічно-політичним. Залишається питанням, чи існує політична течія в мистецтві Д. Томаса.

*Mere anarchy is loosed upon the world,
The blood-dimmed tide is loosed, and everywhere
The ceremony of innocence is drowned;
The best lack all conviction, while the worst
Are full of passionate intensity* [8, с. 184].

Цей уривок з вірша В. Б. Єйтса “The Second Coming” відображає, наскільки образно-яскравими є ідеї його творів. Це одна зі схожих рис у роботах авторів – підкреслення почуттів, які пробуджуються всередині за допомогою асоціативних образів. Теми, яких торкається Єйтс, є глибоко філософськими й мають відображення біблійних концепцій:

*Surely some revelation is at hand;
Surely the Second Coming is at hand...
And what rough beast, its hour come round at last,
Slouches towards Bethlehem to be born?* [8, с. 184].

У поемі “Vision and Prayer” Д. Томаса також чітко можна побачити тяжіння до біблійних мотивів:

*And the heart print of man
Bows no baptism*

*But dark alone
Blessing on
The wild
Child* [5, с. 114].

Д. Томас захоплювався поетичними творами Т. Гарді та неодноразово декламував їх зі сцени. На YouTube є аудіо запис валлійського автора як він читає “An Introduction to Thomas Hardy” [пер. «Вступ до Томаса Гарді»] [6]. Щодо спадщини Т. Гарді, ми цілком погоджуємося, що вона має вагомим значення та істотно вплинула на літературу різних епох. “Poetry is emotion put into measure. The emotion must come by nature, but the measure can be acquired by heart” [пер. «Поетія – це емоція, що має міру. Емоція має прийти від природи, але міру можна відчувати лише серцем»], Гарді [3]. Безсумнівно, шлях приходу Т. Гарді до мистецтва був схожий з томасівським. У поетичному творі “The Darkling Thrush” яскраво видно зв’язок на рівні тем, що об’єднують світи Гарді та Д. Томаса:

*The ancient pulse of germ and birth
Was shrunken hard and dry,
And every spirit upon earth
Seemed fervourless as I* [2, с. 14].

Для порівняння звернемось до поезії “A Saint About to Fall” валлійського автора:

*A saint about to fall,
The stained flats of heaven hit and razed
To the kissed kite hems of his shawl,
On the last street wave praised
The unwinding, song by rock...* [5, с. 78]

У наведених уривках – першому, що належить Т. Гарді, і другому, написаному Д. Томасом – помітна спільна образна стратегія, заснована на поєднанні космологічних і тілесно-біологічних метафор для вираження виснаження та межового стану людського духу. У Т. Гарді “ancient pulse of germ and birth” набуває вигляду висохлого, “shrunken hard and dry”, що метафорично передає зупинку життєвого циклу й втрату творчої або духовної енергії. У Д. Томаса подібну межовість утілює образ “saint about to fall” і спотворене небо “stained flats of heaven” – космічний порядок, зведений до тканини, що може розірватися. Обидва поети використовують вертикальні просторові метафори (небо – земля), аби відобразити ламкість зв’язку між людським і вселенським. Так само характерна для обох трансформація природних елементів: у Т. Гарді земне й біологічне стає універсальним маркером занепаду, тоді як у Д. Томаса небесне й сакральне перетворюється на візуальний, майже матеріальний жест роз-

паду – “unwinding, song by rock”. У підсумку обидва фрагменти демонструють споріднену поетику декаденсу: метафоризацію кризи як висихання, падіння та розшарування світопорядку.

Спільні риси можна відзначити в способі художнього мислення Д. Томаса та У. Одена. Уміння Одена глибоко передати тему кохання, його природу, здатність кохати й бути коханим, обрамлене низкою унікальних асоціацій і метафор, могло вплинути на Ділана. Хоч Д. Томас неприхильно ставився до концепцій, про які писав Оден (“Dylan admired W. H. Auden’s versatility, both his depth and his wit, but at that time he usually disliked his themes” [пер. «Ділан захоплювався багатогранністю У. Г. Одена, її глибиною та дотепністю, але водночас йому зазвичай не подобалися його теми»] [7, с. 18]), цей уривок із “One Evening” демонструє схожість у виборі тем для роботи:

*Love has no ending.
I’ll love you, dear, I’ll love you
Till China and Africa meet,
And the river jumps over the mountain
And the salmon sing in the street,
I’ll love you till the ocean
Is folded and hung up to dry
And the seven stars go squawking
Like geese about the sky.
The years shall run like rabbits,
For in my arms I hold
The Flower of the Ages,
And the first love of the world* [1, с. 85].

“And death shall have no dominion” Д. Томаса найяскравіше уособлює любов до слів, яку пережив автор:

*Though they go mad they shall be sane,
Though they sink through the sea they shall rise again;
Though lovers be lost love shall not;
And death shall have no dominion* [5, с. 56].

У цих двох уривках поєднується гіперболічна образність, спрямована на подолання межі можливого й утвердження абсолютності любові та духовної стійкості. В У. Г. Одена любов проголошується вічною через каталог неможливих, апокрифічних подій (“till China and Africa meet”, “the ocean / is folded and hung up to dry”). Д. Томас використовує іншу, але споріднену техніку: через парадоксальні антиномії (“Though they go mad they shall be sane”) він демонструє не абсурд, а трансценденцію – відновлення цілісності навіть після руйнації. В обох текстах присутня модальність всесвітнього масштабу, де космічні образи – океани, зірки, цикли

життя і смерті – підпорядковуються людському досвіду. Одена вирізняє ніжна іронія та ритмічне нагнітання фантастичних порівнянь, тоді як Томас надає їм сакральної сили закону. Проте обидві поезії конструюють любов і життєву стійкість як феномени, здатні виходити за межі природного порядку, анулюючи смерть, простір і час.

Безсумнівно, значно вплинув на творчість Д. Томаса й Дж. Джойс. Це неможливо не помітити у творах Ділана. Навіть у назві своєї відомої дотепної збірки оповідань “The Portrait of an Artist as a Young Dog” [пер. «Портрет художника в щенячості»] Д. Томас демонструє на поверхні алюзію та посилання на “The Portrait of an Artist as a Young Man” [пер. «Портрет художника в юності»] Джойса. Обидві ці збірки й сьогодні користуються великим успіхом у читачів і вирізняються виразним і дотепним гумором. Обидві розкривають справжні історії дитинства, і оскільки вони щирі, то будь-хто (особливо з однаковим менталітетом) може побачити в них себе.

Однак це не єдиний вияв пошани Д. Томаса до ірландського колеги. Дивовижно, але навіть п’єса «Під молочним лісом» для голосів пов’язана зі способом створення мистецтва Джойса. В. Уоткінс розповідає, як саме вони пов’язані: “Besides poetry, Dylan read me stories. One of the first he read was ‘The Orchards’, ... It was in this story that the trick-name Llareggub first appeared. Dylan alone could have devised so Welsh an invention, but it was also an example of the wordplay he had learnt from Joyce, his most admired prose writer, whose ‘Dubliners’ made him deprecate his own short stories. ‘Llareggub’ became, much later, the provisional title of ‘Under Milk Wood’, and was printed as such in the first version, half of which was published in *Botteghe Oscure* in 1952” [пер. «Крім поезії, Ділан читав мені оповідання. Одним з перших прочитаних були “Фруктові сади” ... Саме в цій історії вперше з’явився псевдонім Ллареггаб. Лише Ділан міг демонструвати такий валлійський винахід, але це також був приклад гри слів, якої він навчився від Джойса, його найбільш шанованого прозаїка, чий “Дублінці” змусили його засуджувати власні оповідання. Значно пізніше “Llareggub” став

тимчасовою назвою “*Under Milk Wood*” і був надрукований так у першій версії, половина якої була опублікована в *Botteghe Oscure* 1952 року»] [7, с. 14]. Гра слів, про яку пише В. Уоткінс, прихована в назві села (містечка) Ллареггаб, де живуть, мріють і просто існують герої «Під молочним лісом». Трансформація відбувається за допомогою дзеркального відображення, де можна побачити, як слово «Ллареггаб» стає «Баггералл», що на валлійському сленгові означає «абсолютно нічого» або «зовсім нічого». Д. Томас захоплювався грою та дотепністю слів Джойса й тому запозичив його прийом для своїх творів.

Висновки. Проведений порівняльний аналіз засвідчує, що асоціативне поле поезії Д. Томаса формується як багатовимірною системою образних, символічних і звукових кореляцій, у якій домінують мотиви циклічності буття, тілесності, природної стихії, сакральності та екзистенційної напруги. На відміну від міфологізованої поетики В. Б. Єйтса, стриманої філософічності Т. Гарді та інтелектуалізованої іронії У. Г. Одена, художній світ валлійського автора постає як емоційно насичений, візіонерський простір, у якому метафора, ритм і фонічна організація набувають самостійної смислотворчої функції. Саме інтенсивна взаємодія семантичного й акустичного рівнів поетичного мовлення забезпечує динамічність його асоціативного поля та сприяє створенню особливої моделі художнього бачення світу, зорієнтованої на синтез тілесного, космічного й духовного вимірів.

Отримані результати дозволяють уточнити місце Д. Томаса в модерністському дискурсі як поета, що поєднує романтично-символістські імпульси з експериментальною мовною та ритмічною практикою модернізму, трансформуючи традиційні образні моделі в індивідуальну систему асоціативних зв’язків. Запропонований підхід до аналізу асоціативного поля відкриває перспективи подальших досліджень, пов’язаних із когнітивною поетикою, міждисциплінарними студіями образного мислення та ширшим типологічним зіставленням модерністських художніх стратегій у європейській і світовій літературі.

Список літератури:

1. Auden, W. H. Collected shorter poems 1927-1957. London : Faber and Faber, 1969. 351 p.
2. Hardy, T. Poems / selected by T. R. M. Creighton. Essex, England : Macmillan, 1974. 368 p.
3. Hardy, Thomas. Poetry Archive : website. URL: https://poetryarchive.org/poet/thomas-hardy/?gad_source=1
4. Study Guide to the Major Poems by Dylan Thomas. Google books : online resource. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Study_Guide_to_the_Major_Poems_by_Dylan/6h_xDwAAQBAJ?hl=ru&gbpv=1&dq=companion+to+dylan+thomas&printsec=frontcover

5. Thomas, D. *Selected Poems* / ed. by W. Davies. London : J. M. Dent & Sons Ltd., 1971. 136 p.
6. Thomas, D. *An Introduction to Thomas Hardy* [Video]. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=vYVoXUVRJg>
7. Watkins, V. *Letters to Vernon Watkins*. London : J. M. Dent & Sons Ltd., 1957. 145 p.
8. Yeats, W. B. *Collected Poems* / ed. by A. Martin. London : Vintage Books, 1992. 544 p.

Kondrashova Ye. O. ASSOCIATIVE FIELD OF POETRY IN THE AGE OF MODERNISM AND THE ARTISTIC VISION OF THE WORLD BY D. THOMAS

The article is devoted to the study of the associative field of modernist poetry and the specificity of artistic worldview in the lyrics of Dylan Thomas, examined in a comparative perspective alongside the works of major Anglophone poets of the first half of the 20th century, including W. B. Yeats, T. Hardy, W. H. Auden, and other representatives of the modernist tradition. The focus is placed on the analysis of imagery, symbolic dominants, mythopoetic structures, and verbal musicality as key components of Thomas's individual poetic thinking that shape his distinctive associative field.

The aim of the study is defined as the identification of common and divergent motifs, semantic clusters, and artistic strategies in the poetry of the selected authors, as well as the delineation of the Welsh poet's position within the broader modernist discourse. Particular attention is given to the themes of the cyclicity of life and death, corporeality and natural forces, the sacred dimension of existence, time as an existential category, and the tension between individual experience and collective cultural memory. Through comparative analysis, it is demonstrated how D. Thomas transforms symbolist and romantic impulses by integrating them with modernist fragmentation, intense metaphorization and sonic expressiveness.

The methodological framework of the research is based on elements of comparative literature, semiotic and intertextual analysis, as well as a cognitive approach to poetic imagery. The associative field is interpreted as a dynamic system of interconnected images, motifs, and semantic correlations activated in the process of textual reception and shaping a coherent model of the artistic world. When juxtaposed with Yeats's poetics oriented toward mythological symbolism, Hardy's restrained existentialism, and Auden's intellectual irony, Thomas's poetry emerges as an emotionally charged, visionary space in which the word functions not only as a carrier of meaning but also as an acoustic and rhythmic phenomenon.

The scientific novelty of the study is seen in the comprehensive interpretation of the associative mechanisms of D. Thomas's poetic thinking within the context of modernism and in the identification of typological parallels and aesthetic divergences among different models of modernist sensibility. The practical significance of the research lies in the possibility of applying its results in courses on the history of world literature, the theory of poetic text, and in further comparative literary studies.

Keywords: *modernism; associative field, poetic imagery, artistic worldview, Dylan Thomas, W. B. Yeats, T. Hardy, W. H. Auden, intertextuality, symbolism, mythopoetics.*

Дата першого надходження статті до видання: 25.01.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 23.02.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 24.04.2026